

τὸ τρίστιον ἔμεινε σχεδὸν ἀκίνητον. Ἐπειδὴ δὲ τὸ «Ἔσσεξ» εἶχαν ὑψώτη τὴν σημαίαν του, ὁ «Γοργός» ὕψωσε καὶ αὐτὸς τὴν ἰδικήν του.

Ἐννοεῖται ὅτι, ἂν ὁ Χάρρης Μάρκελ δὲν ὑπήκουεν εἰς τὰς προσταγὰς τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, θὰ ἐξηναγιάζετο νὰ το πράξῃ. Ἀδύνατον ἦτο νὰ διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν τοῦ εὐδρόμου, τὸ ὅποιον καὶ ἰσχυρότερον ἦτο καὶ ταχύτερον. Μερικὲς κανονισμοί, καὶ ἐτελείονεν ἢ δουλεῖν τοῦ «Γοργού»!

Ἄλλως τε ὁ Χάρρης Μάρκελ ἦτο ἀποφασισμένος νὰ μὴ ἀντισταθῇ. Ἄν διετάσσοτο νὰ μεταβῇ εἰς τὸ εὐδρόμον, θὰ ἐπήγαιεν ἀμέσως.

Ἄν ἐρωτᾶτε διὰ τοὺς ἐπιβάτας, ἢ ἐμφάνισις τοῦ «Ἔσσεξ», τὰ σήματά του, ἢ ἀναχώσεις τοῦ «Γοργού», — ὅλα αὐτὰ πολὺ τοὺς εἶχαν κινήσῃ τὴν περιέργειαν.

Μήπως ἤλθε αὐτὸ τὸ πολεμικὸν διὰ νὰ μᾶς παραλάβῃ καὶ νὰ μᾶς ἀποδιβάσῃ ταχύτερον εἰς τὰς Ἀντίλλας;

Αὐτὴ ἡ σκέψις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γεννηθῇ παρὰ εἰς τὸ φιλοκινδύνον πνεῦμα τοῦ Ρογγήρου Χινσαίλ. Καλὸν μάλιστα θεωροῦμεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι αὐτὴ ἢ γνώμη ἦτο ἀποκλειστικῶς ἰδική του.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν καθηρέθη μὲν λέμβος τοῦ «Ἔσσεξ», καὶ δύο ἀξιωματικοὶ ἐκάθησαν εἰς τὴν πρέμνην της.

Ἐπίασαν οἱ ναῦται τὰ κουπιά, καὶ μετ' ὀλίγον ἢ λέμβος ἐφθανεν εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ «Γοργού».

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀνέβησαν ἀπὸ τὴν δεξιὰν σκάλαν, καὶ ὁ ἀρχαιότερός των ἠρώτησεν:

— Ὁ κυβερνήτης; ...
— Περὶ τὸν ἀπὸ τὸν Χάρρης Μάρκελ.

— Εἰσθε ὁ πλοίαρχος Πάξτων;
— Ὁ πλοίαρχος Πάξτων.

— Καὶ αὐτὸ τὸ πλοῖον εἶνε ὁ «Γοργός», ὁ ὁποῖος ἀπέπλευσεν ἀπὸ τὴν Κουϊνστάου τὴν 30 Ἰουνίου.

— Ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
— Μὲ ἐπιβάτας τοὺς βραβευθέντας μνηστὰς τῆς Ἀντιλιανῆς Σχολῆς; ...

— Οἱ ὁποῖοι εἶνε ἐδῶ παρόντες, ἀπήντησεν ὁ Χάρρης Μάρκελ, δεικνύων ἐπάνω στὸ κάστρο τὸν κ. Πάττερσον καὶ τοὺς συντρόφους του, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχοναν λέξιν ἀπὸ ἐκείνην τὴν συνμιλίαν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπροχώρησαν πρὸς αὐτοὺς, ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τοῦ Χάρρης Μάρκελ, καὶ ὁ μέγχιρ τοῦδε ὀμιλήσας, — ἦτο ὑποπλοίαρχος τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, — ἀφοῦ ἀπήντησεν εἰς τὸν χαιρετισμὸν τῶν ἐπιβατῶν, εἶπε τὰ ἐξῆς μετ' ὀλίγον καὶ λακωνικὸν ὕφος, τὸ ὅποιον χαρακτηρίζει τοὺς Ἀγγλοὺς ἀξιωματικούς:

— Κύριε ἀξιωματικέ, εἶπε, δύναμαι νὰ μῖθω εἰς ποῖον λόγον ν' ἀποδώσω τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεώς σας;

Ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ ἐρωτηθῇ ὁ ὑποπλοίαρχος διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ τῆς λοιπῆς:

— Ἀπλούτητα, εἰς τὴν ἀνησυχίαν, τὴν ὅποιαν ἐπροκάλεσεν εἰς τὴν Βαρβάδος ἢ ἀργοπορία τοῦ «Γοργού». Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐπιβατῶν σας, καὶ εἰς τὰς Ἀντίλλας καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, εἶχαν ἀνησυχίῃ. Ἡ κυρία Κητέν Σέυμουρ ἔκαμε τὰ κατάλληλα διαθήματα, καὶ ὁ διοικητὴς ἐστειλε τὸ «Ἔσσεξ» νὰ συναντήσῃ τὸν «Γοργόν». Ἴδου διατὶ εὐρισκόμεθα εἰς αὐτὰ τὰ νερά, καὶ, σὰς ἐπαναλαμβάνω, χαίρομεν πολὺ διότι οἱ φόβοι μᾶς ἀποδεικνύονται μάταιοι.

— Καὶ σὰς ἐχασομένησε πολὺ;
— Ἦναγκάσθημεν νὰ μείνωμεν τριβέρος σαρκτοκοιτῶ ὄρες...

Ὁ ὑποπλοίαρχος ἐστρεψε τὴν στιγμὴν αὐτὴν πρὸς τὸν ὀμιλῶν τῶν ἐπιβατῶν, καὶ, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Μέντορ:

— Ὁ κύριος Πάττερσον, βέβαια... τῆς Ἀντιλιανῆς Σχολῆς; εἶπε.

— Ὀλόκληρος, κύριε ἀξιωματικέ, ἀπήντησεν ὁ οἰκονόμος, ὁ ὁποῖος ἐχαιρέτισε μετ' ὄλην τὴν τυπικότητα τῆς γνωστῆς του εὐπροσηγορίας.

Κατόπιν ἐπρόθεσε:

— Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σας παρουσιάσω τοὺς νεαροὺς μετ' συμπρωτῆρας, παρακαλῶν ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς εὐσεβείας καὶ ἐξαιρέτου ὑπολήψεως, μετ' ἧς διατελῶ...

— Ὑπογεγραμμένος: Ὁράτιος Πάττερσον! ἐπιθύρῃσεν ἐκείνος ὁ κατεργάρας, ὁ Τωνῆς Ρενῶ.

Ἐγκάρδιοι χειραφίαι ἀντηλλάγησαν τότε μετ' ὅλην αὐτοματικὴν ἐκείνην ἀκρίβειαν, μετ' ὅλην ὅποιαν σφίγγουν οἱ Ἀγγλοσάξωνες τὰ χέρια.

Ὁ ὑποπλοίαρχος, ἐπιστρέψας ἔπειτα πρὸς τὸν Χάρρη Μάρκελ, ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὸ πλήρωμα του. Αὐτὸ ἐφάνη πολὺ ὑποπτον καὶ πολὺ ἀνησυχαστικὸν εἰς τὸν Τζὼν Κάρπεντερ. Διατὶ λοιπὸν ἐζητοῦσε νὰ τοὺς ἐπιβεωρήσῃ αὐτὸς ὁ ἀξιωματικός; ...

Μδλοντοῦτο, ἅμα διετάχθη ἀπὸ τὸν Μάρκελ, ἐφώνησε τοὺς ναῦτας ν' ἀνεβούν εἰς τὸ κατάστρωμα καὶ τοὺς παρέταξε κοντὰ εἰς τὸν μεγάλον ἰστόν.

Μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς που ἔκαμαν αὐτοὶ οἱ κληῦργοι διὰ νὰ φανοῦν σὰν ἄνθρωποι τίμοι, ἴσως ἴσως νὰ μὴν ἠδύραν οἱ ἀξιωματικοὶ πολὺ εὐχάριστα τὰ μευτρά των.

— Ἐννεὰ μόνον ναῦτας ἔχετε; ... ἠρώτησεν ὁ ὑποπλοίαρχος

— Ἐννεὰ, ἀπήντησεν ὁ Χάρρης Μάρκελ.

— Καὶ ὅμως μᾶς εἶχαν πληροφοροσῆ ὅτι τὸ πλήρωμα τοῦ «Γοργού» περιελάμβανε δεκά... χωρὶς ἐσᾶς, πλοίαρχε Πάξτων...

Ἡ ἐρώτησις αὐτὴ ἦτο πολὺ στενόχωρος, καὶ ὁ Χάρρης Μάρκελ ἀπέφυγε κατ' ἀρχὰς ν' ἀπαντήσῃ.

— Κύριε ἀξιωματικέ, εἶπε, δύναμαι νὰ μῖθω εἰς ποῖον λόγον ν' ἀποδώσω τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεώς σας;

Ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ ἐρωτηθῇ ὁ ὑποπλοίαρχος διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ τῆς λοιπῆς:

— Ἀπλούτητα, εἰς τὴν ἀνησυχίαν, τὴν ὅποιαν ἐπροκάλεσεν εἰς τὴν Βαρβάδος ἢ ἀργοπορία τοῦ «Γοργού». Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐπιβατῶν σας, καὶ εἰς τὰς Ἀντίλλας καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, εἶχαν ἀνησυχίῃ. Ἡ κυρία Κητέν Σέυμουρ ἔκαμε τὰ κατάλληλα διαθήματα, καὶ ὁ διοικητὴς ἐστειλε τὸ «Ἔσσεξ» νὰ συναντήσῃ τὸν «Γοργόν». Ἴδου διατὶ εὐρισκόμεθα εἰς αὐτὰ τὰ νερά, καὶ, σὰς ἐπαναλαμβάνω, χαίρομεν πολὺ διότι οἱ φόβοι μᾶς ἀποδεικνύονται μάταιοι.

— Καὶ σὰς ἐχασομένησε πολὺ;
— Ἦναγκάσθημεν νὰ μείνωμεν τριβέρος σαρκτοκοιτῶ ὄρες...

Ὁ ὑποπλοίαρχος ἐστρεψε τὴν στιγμὴν αὐτὴν πρὸς τὸν ὀμιλῶν τῶν ἐπιβατῶν, καὶ, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Μέντορ:

— Ὁ κύριος Πάττερσον, βέβαια... τῆς Ἀντιλιανῆς Σχολῆς; εἶπε.

— Ὀλόκληρος, κύριε ἀξιωματικέ, ἀπήντησεν ὁ οἰκονόμος, ὁ ὁποῖος ἐχαιρέτισε μετ' ὄλην τὴν τυπικότητα τῆς γνωστῆς του εὐπροσηγορίας.

Κατόπιν ἐπρόθεσε:

— Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σας παρουσιάσω τοὺς νεαροὺς μετ' συμπρωτῆρας, παρακαλῶν ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς εὐσεβείας καὶ ἐξαιρέτου ὑπολήψεως, μετ' ἧς διατελῶ...

— Ὑπογεγραμμένος: Ὁράτιος Πάττερσον! ἐπιθύρῃσεν ἐκείνος ὁ κατεργάρας, ὁ Τωνῆς Ρενῶ.

Ἐγκάρδιοι χειραφίαι ἀντηλλάγησαν τότε μετ' ὅλην αὐτοματικὴν ἐκείνην ἀκρίβειαν, μετ' ὅλην ὅποιαν σφίγγουν οἱ Ἀγγλοσάξωνες τὰ χέρια.

Ὁ ὑποπλοίαρχος, ἐπιστρέψας ἔπειτα πρὸς τὸν Χάρρη Μάρκελ, ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὸ πλήρωμα του. Αὐτὸ ἐφάνη πολὺ ὑποπτον καὶ πολὺ ἀνησυχαστικὸν εἰς τὸν Τζὼν Κάρπεντερ. Διατὶ λοιπὸν ἐζητοῦσε νὰ τοὺς ἐπιβεωρήσῃ αὐτὸς ὁ ἀξιωματικός; ...

Μδλοντοῦτο, ἅμα διετάχθη ἀπὸ τὸν Μάρκελ, ἐφώνησε τοὺς ναῦτας ν' ἀνεβούν εἰς τὸ κατάστρωμα καὶ τοὺς παρέταξε κοντὰ εἰς τὸν μεγάλον ἰστόν.

Μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς που ἔκαμαν αὐτοὶ οἱ κληῦργοι διὰ νὰ φανοῦν σὰν ἄνθρωποι τίμοι, ἴσως ἴσως νὰ μὴν ἠδύραν οἱ ἀξιωματικοὶ πολὺ εὐχάριστα τὰ μευτρά των.

— Ἐννεὰ μόνον ναῦτας ἔχετε; ... ἠρώτησεν ὁ ὑποπλοίαρχος

— Ἐννεὰ, ἀπήντησεν ὁ Χάρρης Μάρκελ.

— Κύριε ἀξιωματικέ, εἶπε, δύναμαι νὰ μῖθω εἰς ποῖον λόγον ν' ἀποδώσω τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεώς σας;

Ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ ἐρωτηθῇ ὁ ὑποπλοίαρχος διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ τῆς λοιπῆς:

— Ἀπλούτητα, εἰς τὴν ἀνησυχίαν, τὴν ὅποιαν ἐπροκάλεσεν εἰς τὴν Βαρβάδος ἢ ἀργοπορία τοῦ «Γοργού». Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐπιβατῶν σας, καὶ εἰς τὰς Ἀντίλλας καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, εἶχαν ἀνησυχίῃ. Ἡ κυρία Κητέν Σέυμουρ ἔκαμε τὰ κατάλληλα διαθήματα, καὶ ὁ διοικητὴς ἐστειλε τὸ «Ἔσσεξ» νὰ συναντήσῃ τὸν «Γοργόν». Ἴδου διατὶ εὐρισκόμεθα εἰς αὐτὰ τὰ νερά, καὶ, σὰς ἐπαναλαμβάνω, χαίρομεν πολὺ διότι οἱ φόβοι μᾶς ἀποδεικνύονται μάταιοι.

— Καὶ σὰς ἐχασομένησε πολὺ;
— Ἦναγκάσθημεν νὰ μείνωμεν τριβέρος σαρκτοκοιτῶ ὄρες...

Ὁ ὑποπλοίαρχος ἐστρεψε τὴν στιγμὴν αὐτὴν πρὸς τὸν ὀμιλῶν τῶν ἐπιβατῶν, καὶ, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Μέντορ:

— Ὁ κύριος Πάττερσον, βέβαια... τῆς Ἀντιλιανῆς Σχολῆς; εἶπε.

— Ὀλόκληρος, κύριε ἀξιωματικέ, ἀπήντησεν ὁ οἰκονόμος, ὁ ὁποῖος ἐχαιρέτισε μετ' ὄλην τὴν τυπικότητα τῆς γνωστῆς του εὐπροσηγορίας.

Κατόπιν ἐπρόθεσε:

— Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σας παρουσιάσω τοὺς νεαροὺς μετ' συμπρωτῆρας, παρακαλῶν ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς εὐσεβείας καὶ ἐξαιρέτου ὑπολήψεως, μετ' ἧς διατελῶ...

— Ὑπογεγραμμένος: Ὁράτιος Πάττερσον! ἐπιθύρῃσεν ἐκείνος ὁ κατεργάρας, ὁ Τωνῆς Ρενῶ.

Ἐγκάρδιοι χειραφίαι ἀντηλλάγησαν τότε μετ' ὅλην αὐτοματικὴν ἐκείνην ἀκρίβειαν, μετ' ὅλην ὅποιαν σφίγγουν οἱ Ἀγγλοσάξωνες τὰ χέρια.

Ὁ ὑποπλοίαρχος, ἐπιστρέψας ἔπειτα πρὸς τὸν Χάρρη Μάρκελ, ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὸ πλήρωμα του. Αὐτὸ ἐφάνη πολὺ ὑποπτον καὶ πολὺ ἀνησυχαστικὸν εἰς τὸν Τζὼν Κάρπεντερ. Διατὶ λοιπὸν ἐζητοῦσε νὰ τοὺς ἐπιβεωρήσῃ αὐτὸς ὁ ἀξιωματικός; ...

Μδλοντοῦτο, ἅμα διετάχθη ἀπὸ τὸν Μάρκελ, ἐφώνησε τοὺς ναῦτας ν' ἀνεβούν εἰς τὸ κατάστρωμα καὶ τοὺς παρέταξε κοντὰ εἰς τὸν μεγάλον ἰστόν.

Μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς που ἔκαμαν αὐτοὶ οἱ κληῦργοι διὰ νὰ φανοῦν σὰν ἄνθρωποι τίμοι, ἴσως ἴσως νὰ μὴν ἠδύραν οἱ ἀξιωματικοὶ πολὺ εὐχάριστα τὰ μευτρά των.

ΕΞΟΧΟΝ ΘΕΑΜΑ

Ἀγαπητοί μου,

— Ἐννεὰ μόνον ναῦτας ἔχετε; ... ἠρώτησεν ὁ ὑποπλοίαρχος

— Ἐννεὰ, ἀπήντησεν ὁ Χάρρης Μάρκελ.

— Κύριε ἀξιωματικέ, εἶπε, δύναμαι νὰ μῖθω εἰς ποῖον λόγον ν' ἀποδώσω τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεώς σας;

Ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ ἐρωτηθῇ ὁ ὑποπλοίαρχος διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ τῆς λοιπῆς:

— Ἀπλούτητα, εἰς τὴν ἀνησυχίαν, τὴν ὅποιαν ἐπροκάλεσεν εἰς τὴν Βαρβάδος ἢ ἀργοπορία τοῦ «Γοργού». Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐπιβατῶν σας, καὶ εἰς τὰς Ἀντίλλας καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, εἶχαν ἀνησυχίῃ. Ἡ κυρία Κητέν Σέυμουρ ἔκαμε τὰ κατάλληλα διαθήματα, καὶ ὁ διοικητὴς ἐστειλε τὸ «Ἔσσεξ» νὰ συναντήσῃ τὸν «Γοργόν». Ἴδου διατὶ εὐρισκόμεθα εἰς αὐτὰ τὰ νερά, καὶ, σὰς ἐπαναλαμβάνω, χαίρομεν πολὺ διότι οἱ φόβοι μᾶς ἀποδεικνύονται μάταιοι.

— Καὶ σὰς ἐχασομένησε πολὺ;
— Ἦναγκάσθημεν νὰ μείνωμεν τριβέρος σαρκτοκοιτῶ ὄρες...

Ὁ ὑποπλοίαρχος ἐστρεψε τὴν στιγμὴν αὐτὴν πρὸς τὸν ὀμιλῶν τῶν ἐπιβατῶν, καὶ, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Μέντορ:

— Ὁ κύριος Πάττερσον, βέβαια... τῆς Ἀντιλιανῆς Σχολῆς; εἶπε.

— Ὀλόκληρος, κύριε ἀξιωματικέ, ἀπήντησεν ὁ οἰκονόμος, ὁ ὁποῖος ἐχαιρέτισε μετ' ὄλην τὴν τυπικότητα τῆς γνωστῆς του εὐπροσηγορίας.

Κατόπιν ἐπρόθεσε:

— Κύριε ἀξιωματικέ, εἶπε, δύναμαι νὰ μῖθω εἰς ποῖον λόγον ν' ἀποδώσω τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεώς σας;

Ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ ἐρωτηθῇ ὁ ὑποπλοίαρχος διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ τῆς λοιπῆς:

— Ἀπλούτητα, εἰς τὴν ἀνησυχίαν, τὴν ὅποιαν ἐπροκάλεσεν εἰς τὴν Βαρβάδος ἢ ἀργοπορία τοῦ «Γοργού». Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐπιβατῶν σας, καὶ εἰς τὰς Ἀντίλλας καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, εἶχαν ἀνησυχίῃ. Ἡ κυρία Κητέν Σέυμουρ ἔκαμε τὰ κατάλληλα διαθήματα, καὶ ὁ διοικητὴς ἐστειλε τὸ «Ἔσσεξ» νὰ συναντήσῃ τὸν «Γοργόν». Ἴδου διατὶ εὐρισκόμεθα εἰς αὐτὰ τὰ νερά, καὶ, σὰς ἐπαναλαμβάνω, χαίρομεν πολὺ διότι οἱ φόβοι μᾶς ἀποδεικνύονται μάταιοι.

— Καὶ σὰς ἐχασομένησε πολὺ;
— Ἦναγκάσθημεν νὰ μείνωμεν τριβέρος σαρκτοκοιτῶ ὄρες...

Ὁ ὑποπλοίαρχος ἐστρεψε τὴν στιγμὴν αὐτὴν πρὸς τὸν ὀμιλῶν τῶν ἐπιβατῶν, καὶ, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Μέντορ:

— Ὁ κύριος Πάττερσον, βέβαια... τῆς Ἀντιλιανῆς Σχολῆς; εἶπε.

— Ὀλόκληρος, κύριε ἀξιωματικέ, ἀπήντησεν ὁ οἰκονόμος, ὁ ὁποῖος ἐχαιρέτισε μετ' ὄλην τὴν τυπικότητα τῆς γνωστῆς του εὐπροσηγορίας.

Κατόπιν ἐπρόθεσε:

— Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σας παρουσιάσω τοὺς νεαροὺς μετ' συμπρωτῆρας, παρακαλῶν ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς εὐσεβείας καὶ ἐξαιρέτου ὑπολήψεως, μετ' ἧς διατελῶ...

— Ὑπογεγραμμένος: Ὁράτιος Πάττερσον! ἐπιθύρῃσεν ἐκείνος ὁ κατεργάρας, ὁ Τωνῆς Ρενῶ.

Ἐγκάρδιοι χειραφίαι ἀντηλλάγησαν τότε μετ' ὅλην αὐτοματικὴν ἐκείνην ἀκρίβειαν, μετ' ὅλην ὅποιαν σφίγγουν οἱ Ἀγγλοσάξωνες τὰ χέρια.

Ὁ ὑποπλοίαρχος, ἐπιστρέψας ἔπειτα πρὸς τὸν Χάρρη Μάρκελ, ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὸ πλήρωμα του. Αὐτὸ ἐφάνη πολὺ ὑποπτον καὶ πολὺ ἀνησυχαστικὸν εἰς τὸν Τζὼν Κάρπεντερ. Διατὶ λοιπὸν ἐζητοῦσε νὰ τοὺς ἐπιβεωρήσῃ αὐτὸς ὁ ἀξιωματικός; ...

Μδλοντοῦτο, ἅμα διετάχθη ἀπὸ τὸν Μάρκελ, ἐφώνησε τοὺς ναῦτας ν' ἀνεβούν εἰς τὸ κατάστρωμα καὶ τοὺς παρέταξε κοντὰ εἰς τὸν μεγάλον ἰστόν.

Μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς που ἔκαμαν αὐτοὶ οἱ κληῦργοι διὰ νὰ φανοῦν σὰν ἄνθρωποι τίμοι, ἴσως ἴσως νὰ μὴν ἠδύραν οἱ ἀξιωματικοὶ πολὺ εὐχάριστα τὰ μευτρά των.

— Ἐννεὰ μόνον ναῦτας ἔχετε; ... ἠρώτησεν ὁ ὑποπλοίαρχος

— Ἐννεὰ, ἀπήντησεν ὁ Χάρρης Μάρκελ.

(Ἐπεται συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

σημαίαν του ἐμπρός, ἔκαμε τὸν γύρον τοῦ στίβου, ἐξητρωκράυαζε διερχόμενος πρὸ τοῦ Βασιλέως, καὶ παρετάσσοτο διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων καὶ τὴν ἀναχώρησιν.

Πολλὴν ὥραν διήρκεσεν αὐτὴ ἢ παρέλασις. Καὶ εἰς ὄλον τὸ διάστημα, οἱ θεαταὶ ἐχειροκροτοῦν ἐνθουσιωδῶς καὶ ἐβλεπαν συγκινημένοι τοὺς μικροὺς στρατιώτας, τοὺς ὁποῖους ἐφαντάζοντο μεγάλους, συντεταγμένους εἰς στρατὸν ἀληθινὸν καὶ μεταβαίνοντας νὰ ὑπερασπίσθω τὴν πατρίδα. Τί ἐξοχον καὶ ἀληθινὸν θέαμα τρώντι! Πόσον ἀνεπτέρονε τὰς ἐλπίδας περὶ τοῦ μέλλοντος ἢ ἐπίδειξις τῆς ἀλκίμου καὶ εὐρώστου νεολαίας τῶν μικρῶν μαθητῶν τῆς σήμερον, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶνε οἱ μεγάλοι στρατιῶται τῆς αὔριον! Εἶχε δίκαιον ὁ κόσμος νὰ δεῖξῃ ὄλην τὴν προτίμησιν του δι' αὐτὴν τὴν ὥραιαν ἡμέραν. Διατελῶ ἀκόμη ὑπὸ τὴν μαγείαν της, καὶ θὰ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς διὰ νὰ λησμονήσῃ τὸ θαυμάσιον ὄραμα, τὸ ὅποιον μετ' ἐπισημῶν ἐκείνην Κυριακὴν...

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΙΛΙΩΝ

Ο ΑΘΛΗΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ

[Ἀνατολικὸς μῦθος]

Ἐδοκίμασε μίαν φοράν νὰ πηδήσῃ τὸ ρεῦμα, καὶ ἔπεσε μέσα στὸ νερό. Ἐδοκίμασε καὶ δευτέραν, καὶ τρίτην καὶ πέμπτην φοράν, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἔπεσε. Ἐπὶ τέλους, τὴν ἕκτην φοράν, κατῴρθωσε νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην, χωρὶς νὰ πέσῃ στὸ νερό. Πρὸς τί ὄλος αὐτὸς ὁ κόπος καὶ ὁ ἀγὼν, ἀφοῦ ἦτο κοντὰ τὸ γεφυράκι;

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦτο ἀθλητὴς. Καὶ ὅταν ἐπήδησε πλὴν, εἶπε μετὰ τὸν κομπασμὸν πρὸς τὸν φίλον του, ὁ ὁποῖος εἶχε περάσῃ προηγουμένως τὸ γεφυράκι, καὶ ἐστέκετο καὶ τον ἐπερίμενε:

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ

ΟΠΩΣ σ' ως υπεσχήθη εις τὸ προηγούμενον φυλλάδιον, σήμερον προκηρύττω νέον Διαγωνισμόν Ξεσπαθώματος. Ἀρχίζει ἀπὸ τῶρα καὶ πορεύεται μέχρι τέλους Αὐγούστου, δηλαδή ἐπὶ διάστημα τριμηνιον. Ἐπειδὴ ὅμως τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ θεϊκοῦ ἢ ἐγγραφῆ συνδρομητῶν δὲν εἶνε εὐκόλος, ἐστὶν εἶνε τὸν χειμῶνα — καὶ προπάντων περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ νέου Ἔτους, — ἐσκέφθη, ὅτι, ἐξαιρετικῶς διὰ τὸν Διαγωνισμόν αὐτόν, πρέπει νὰ τροποποιήσω ἑλίγον τοὺς ὅρους. Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ μὴν ἀδικηθῶν

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Α'. — Εἰς τὸν Διαγωνισμόν τοῦτον ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ μέρος κάθε συνδρομητῆς καὶ συνδρομητριά τῆς Διαπλάσεως, ἀρκεῖ νὰ ἐπλήρωσεν ἤδη τὴν συνδρομὴν τοῦ διὰ τὸ 1904.

Β'. — Εἰς τὸν Διαγωνισμόν τοῦτον θὰ ληφθῶν ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ ἐγγράφοντες ἤδη συνδρομητῆς μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τοῦ προηγούμενου Διαγωνισμοῦ, ὅτε δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμπεριληφθῶν εἰς ἐκεῖνον.

Γ'. — Ἐφ' ὅσον ἐγγράφῃ τις νέους συνδρομητῆς, ὁφείλει νὰ στῆλῃ τὰ δόκιμά των μετὰ τὸ ἄντιτίμου μου τῆς συνδρομῆς τῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Γραφεῖόν μου, χωρὶς νὰ ἀναμνησθῆν τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας, διότι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τοὺς στείλῃ ὅλους μαζί.

Δ'. — Ἐν βραβεῖον μοναδικὸν θὰ ἀπονεμηθῆ εἰς τοὺς εἰκοσιπέντε πρώτους, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν ἐγγράφῃ τοὺς περισσότερους νέους συνδρομητῆς ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1904, εἴτε διαμιτῆς εἴτε ἐκ διαλειμάτων. Τῶν εἰκοσιπέντε τούτων θὰ δημοσιευθῆ ἡ ΕΙΚΩΝ, ἐκ φωτογραφίας τὴν ὅποιαν θὰ μου στείλῃ ἐκαστος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Διαγωνισμοῦ. Ἐξ αὐτῶν δὲ ὁ ἐγγράφῃς τοὺς περισσότερους θάνακρυχθῆ ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ, καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ θὰ δημοσιευθῆ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἄλλων, εἰς μεγαλύτερον σχῆμα.

Ε'. — Ἐὰν συμπέσῃ, ὁ εἰκοστὸς πέμπτος ἐκ τῶν βραβευμένων νὰ ἔχῃ ἐγγράφῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν συνδρομητῶν μετὰ τὴν περισσότερους ἐκ τῶν ἐπομένων, τότε θὰ δημοσιευθῆ ἡ εἰκὼν καὶ ὁ λῶν τὸ ὅτι ὡν, ὅσοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Σ'. — Ἀν εἰς τὸν Διαγωνισμόν τοῦτον διαγωνισθῶν καὶ Μικροὶ Σύλλογοι, ἢ ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινῶν ἐνεργούσιν πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, τότε θάνακρυχθῆ χωριστὰ καὶ ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ τῶν Ὀμαδῶν, εἰς δὲ τὸ συμπλέγμα τῶν βραβευμένων ἢ Ὀμάς θάνακρυχθῆ, εἴτε διὰ τοῦ προέδρου εἴτε διὰ τοῦ προεδρείου τῆς ἐν συμπλέγματι.

Ζ'. — Ἐκτὸς τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰκόνος των, εἰς τοὺς τυχόντας Βραβεῖου θὰ σταλεῖν ὡς δῶρον ΒΙΒΛΙΑ ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐκδοσμένων κατ' ἐλλογὴν τοῦ βραβευθέντος. Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν συνδρομητῶν τοὺς ὁποῖους θὰ ἐγγράφῃ ἐκαστος. Καὶ ὁ μὲν κορυφαῖος θὰ ὑπολογισθῆ φρ. 2 κατὰ συνδρομὴν, οἱ δὲ λοιποὶ φρ. 1,25.

Η'. — Τῶν λοιπῶν, ὅσοι θὰ ξεσπαθώσων, θὰ δημοσιευθῶν μετ' Ἐπαίνου ἢ Εὐρήμου Μουσικῆς τὰ ὄνόματα, θὰ λάβουν δὲ ὡς δῶρον βιβλία, ἐπίσης ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδιδόμενων, ὑπολογίζοντας 1 φρ. κατὰ συνδρομὴν.

Θ'. — Ἡ συνδρομὴ τῶν νέων συνδρομητῶν, τῶν διὰ τοῦ ξεσπαθώματος ἐγγραφόμενων, ἐτησίαν πάντοτε, εἴμπορεῖ νὰρχῆ εἴτε ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1904, — καὶ τότε ταῖς στέλλωνται πάντα τὰ προεκδοθέντα φυλλάδια, — εἴτε ἀπὸ 1ης οἰοῦνδήποτε μηνός, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἐγγραφῶν μας. Συμμέρον ὅμως τοῦ συνδρομητοῦ εἶνε νὰ ἔχῃ τὸν τόμον τοῦ ἔτους ὀλόκληρον, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ ὑποδεικνύουν οἱ ξεσπαθώνοντες.

Ι'. — Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποστολῆς τῶν χρημάτων, — ἢ συνδρομῆς προπληρόνεται καὶ οὐδεὶς ἐγγράφεται ἀνευ προπληρωμῆς, — διαλαμβάνει ἐν ἐκτάσει ἢ συναποστελλομένη Ἀγγελία. Προσθέτω μόνον ὅτι ὁ εὐκολώτερος καὶ ἀσφαλέστερος τρόπος εἶνε διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ

Ἦ ὁ σκοπὸς τῆς Ἀλληλογραφίας μου δὲν εἶνε ἄλλος, παρὰ νὰ ἐξασκηθῶν οἱ νεαροὶ μου φίλοι εἰς τὸ νὰ γράφουν ὁραίας ἐπιστολάς. Παρετήρησα τελευταίως, καὶ ὡς το εἶπα, ὅτι αἱ ὁραῖαι ἐπιστολαὶ ὀλιγοστεύσαν, καὶ οὗτοι ἐπιστολῶν, λαμβάνω καθημερινῶς περιγραφὰς ἐκδρομῶν, πόλεων, μνημείων, σελίδας ἡμερολογίων, ἐκθέσεις ἰδεῶν κτ.λ. Καλὰ εἶνε καὶ αὐτὰ καὶ γυμνάζουν τοὺς φίλους μου νὰ καλογράφουν ἄλλο πρᾶγμα ὅμως εἶνε ἡ ἐπιστολή. Καὶ διὰ τὰ ἰδίετε ἔβην τὴν διαφορὰν, δημοσιεύω ἐδῶ τὴν ἐπιστολήν τῆς Ν. Α. Β. Σ. Α. Σ. περὶ τῆς ὁποίας ἔκαμα λόγον εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν προηγούμενον φυλλάδιον. Ἡ Ν. Α. Β. Σ. Α. Σ. τῆς νηπιακῆς τῆς ἡλικίας εἶνε συνδρομητριά μου καὶ πολλὰ ἔτη τῶρα λαμβάνει μέρος εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου. Εἶνε τὴν ἀρχὴν δὲν ἐγραφε βραβεία ἐπὶ τοῦ. Καὶ ὅλῃον κατ' ὀλίγον ὅμως, μετὰ τὸ νὰ μου γράφῃ συχνὰ καὶ σύμφωνα πάντοτε μετὰ τὰς ὁδηγίας μου, συνέβησε τόσον πολὺ, ὥστε ἀνεδείχθη μία ἀπὸ τὰς πρώτας ἐπιστολογράφους τοῦ κελύου μας. Παρατηρήσατε πόσα προτερήματα ἔχει ἡ σημερινὴ ἐπιστολή τῆς: Εἶνε σύντομη, ὀλιγόλογη, ἀπλή καὶ ἀπεληθὲς εἰς τὴν γλῶσσαν καθὰς καὶ εἰς τὴν οὐσίαν, εὐκρινὴς καὶ τρυφερὰ, ποικίλη καὶ ἐνδιαφέροντα. Ἐχει ἀκρίβειαν τὸ προτέρημα, — ἀπὸ τὴν πᾶν δὲν εἴμπορεῖτε νὰ το ἴδητε, — νὰ εἶνε καθαρογραμμένη, ἀνοικτογραμμένη, χωρὶς σβουσίματα. Εἴμπορεῖ λοιπὸν νὰ σας χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον. — Σ. τ. Δ.]

Ἐν Κερκίρα τῆ 21ῃ Ἀπριλίου 1904.

Ἀγαπητὴ Διάπλασις

Πῆρὸν τὴν πέννα νὰ σου γράψω διὰ νὰ μου πῆρῃς ἡμελαχολία, ἢ ὅποια προέρχεται ἀπὸ τὸν καιρὸν διότι δὲν εἴμπορεῖς νὰ φαντασθῆς τί ἄσχητον καιρὸν ποῦ ἔχομεν!

Φαντάσου τὸν οὐρανὸν μαυρὸν, τὰ βουνὰ σκοτεινὰ μετὰ ὀμίχλην, ἢ ὅποια εὐάνει ὡς τὸ χωριὸν, τὴν θάλασσαν στασιᾶ, τὰς μαῦρες ἐλῆς, τὰς βροντὰς καὶ τὰς ἀστραπὰς, καὶ πᾶν ἂν δὲν μελαγχολῆς χωρὶς νὰ το θέλῃς. Χθὲς ἔχαμεν ὁραῖον καιρὸν. Καθισμένη κάτω ἀπὸ μίαν ἐλιά, εἰς τὰ χόρτα, ἐδιάβαζα τὸ ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ Βέρν - Μικαὶλ Στρογκὼρ. Ἀφῆσα τὸ βιβλίον καὶ ἐκύταξα τριγύρω μου. Τὶ ὁραῖα ποῦ ἦο! ὅλα ἐγελοῦσαν γαρδελᾶκια χαρούμενα ἐκτῆρα τὴν φωλιὰν τους πεταλούδα καὶ χίλια δῦο ἐντομα πετούσαν αἱ τριανταφυλλίαι γεμάτες τριαντάφυλλα ἢ γῆ δὴν ἀπαρμένη μετὰ χίλια δῦο λουλούδια. Ὅλα αὐτὰ μετὰ ἕκαστον νὰ ἐνθυμηθῶ τί εἶπεν ὁ Φώσκολος: «Τὰ πάντα γελοῦν ἐκτὸς τῶν κατοικῶν.» Τὶ ὁραῖα ποῦ εἶνε ἡ ἀνοῖξις, καθὼς καὶ οἱ αἱ ἐποχα! ἐγὼ δὲν ἤξεύρω ποῖαν νὰ προτιμῶ ἀφοῦ οἱ ἔχουν τὰ καλά τους καὶ τὰ κακά τους. Ἐὰν προτιμῶ τὸν χειμῶνα, φοβοῦμαι τοὺς κεραινοῦς ἂν προτιμῶ τὸ καλοκαίρι, φοβοῦμαι τοὺς σεισμούς. Θεέ μου τί φοβερὸν θάνατος! ἀνατριχίλα με πᾶντε ὅταν συλλογίζωμαι τοὺς δυστυχεῖς, οἱ ὅποιοι ἐτάφησαν εἰς τὴν Μαρτινικαν! Τρέμω ὅταν διαβίω διὰ τοὺς σεισμούς: ποῦ γίνονται εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Ὁρασιότατη ἡ 15ῃ Κυριακῆ, ἡ ὠραιότερα ἀπ' ὅλας. Ἡ ἀπάντησις τῆς Ζαππίδος θαυμασιὰ περιμένω μετὰ μεγάλην ἀνεπιμονήσαν νὰ ἴδῃ καὶ τὴν φωτογραφίαν τῆς. Ἀθήνα, Διάπλασις μου, σὲ παρακαλῶ νὰ μου εἴπῃς ἂν ἡ Δ. Σ. Μ. Σ. εἶνε συνδρομητριά σου ἐπέτος; ἂν δὲν εἶνε, σὲ παρακαλῶ νὰ τὴν συστήσῃς εἰς τοὺς πλουσίους μας.

Χθὲς τὸ βράδυ ἐσκότωσα τὸν σκύλον μου, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀρχίσῃ νὰ λυσθῆ. Πόσο λυπηθῆκαμε!

καμε! εἶνε τρομερὸν νὰ τονεύγῃς τὰ ζῶα, τὰ ὅποια ἀγαπᾷς. Ἐβράτησα τὰ αὐτιά μου καὶ ἐφυγα μακριὰ, μὰ ἐστάθησαν ἀδύνατον νὰ μὴν ἀκούω τὰς ἄγριες φωνὰς ποῦ ἔβαλε ἀπὸ τὸν πόνο. Ὁ ἀδελφός μου τὸν ἔκλαψε μετὰ τὴν καρδίαν. Καὶ ὁ ἄλλος μας ὁ σκύλος δὲν ἔπαυε νὰ γαυγίῃ ὅλην τὴν νύκτα. Ἐλεγε πῶς τὸν ἔκλαιε. Μὰ τώρα νοιῶμαι ὅτι σου ἐγραψά ἀκριτὰ καὶ εἶνε ὥρα νὰ τελειώσω διὰ τοῦτο.

σὲ γλυκοφιλῶ, ἡ φίλη σου ΝΑΥΣΙΚΑ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Τότης καὶ ὁ Γιάνκος ἀσχολοῦνται εἰς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων καὶ προτείνουν μεταξὺ των διάφορα αἰτήματα πρὸς ὑσίν. Καὶ ἡ μικρὰ Φιτὴ παρεμβαίνουσα, προτείνει: — Νά, ποῖο εἶνε ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα ποῦ ἐχθὲς τὸ βράδυ μὰς ἐγέννησε ἕνα κασιόκακι; Ἐστὶν ἡ Πιπὴ τοῦ Πιπῆ τοῦ Βεννίου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΜΕΡΙΚΟΙ φίλοι μου, — ὁ Νυκτοκόραξ, ὁ Μενελίκ, ἡ Πνοὴ τοῦ Ζεφύρου κ.τ.λ. — παρεγγήσαν μερικὸς στίχους τοῦ κ. Πολέμου, τοὺς ὁποῖους ἐδημοσίευσαν εἰς τὸ 19ον φυλλάδιον. Σήμερα δημοσιεύω καὶ τὴν συνέσειαν αὐτῶν, — εἶνε γνωμικὰ ἀπὸ τὸ «Μαγεμένο Ποτήρι» τὸ τελευταῖον δράμα τοῦ ποιητοῦ, — καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ παρεγγήσις θὰ λειψῇ. Διότι οἱ φίλοι μου θὰ ἴδουν καθαρά ὅτι δὲν πρόκειται, ὅπως ἐνόμισαν, περὶ Καρίας καὶ Ἀρετῆς, ὅπου ἡ Μοῖρα δὲν ἔχει νὰ κάμῃ, — ἀλλὰ περὶ Εὐτυχίας καὶ Δυστυχίας. Πολὺ μεγάλη διαφορὰ, βλέπετε! Ἐν τούτοις παρεκάλεσα καὶ τὸν κ. Φαίδωνα, ὁ ὁποῖος θὰ σὰς τὰ ἐξηγήσῃ καλλίτερα εἰς τὴν προσεχῆ ἐπιστολήν.

Μὰ αἰώνιος; παρόπαν, Πολικὴ Ἀστὴρ; Δὲν ἐννοεῖς λοιπὸν ὅτι, ἀφοῦ ἔλαβες τὸ πρῶτον βραβεῖον τῶν Εὐσήμων, θεωρῶ πλέον τὰς ἐπιστολάς σου ἐπέτος; Διαγωνισμοῦ καὶ δὲν τὰς εἶδον τὰ Εὐσημία ποῦ ἀξίζου; Ναι μὲν τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων δὲν θέτει κανένα ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ ὄχι; ἦτο ὅμως μὴ λησμονῆς ὅτι τὰ Εὐσημία ἔχουν καὶ χαρακτηριστὴν ἐνδοκρινέως. Ὅστε μὴ φαίνεται περιττὸν νὰ σ' ἐνακρῶνῶ εἰς τὴν ἐπιστολογραφίαν, ἀφοῦ σὺ γράφῃς πρὸ πολλοῦ ἐπιστολάς τῶσαν ὁραίας, ὅσον κανεῖς. — Ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀνανία χαριτωμένη. Ἴσως τὴν δημοσιεύσω.

Δὲν πιστεύω νὰ εἶνε ἀπαλιτὸς συνδρομητῆς μου ἐκεῖνος ποῦ μου γράφει ἀνωμόμως περὶ τοῦ Ἀλαγίου. Ἄν ἦτο, ὅχι παλαιός, ἀλλὰ καὶ περυσινός μόνον, θὰ ἤξευρε καλὰ ὅτι ἡ Κλήρωσις δημοσιεύεται περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους. Καὶ ἂν κῆρῃ θὰ ἤξευρε, ὅτι ὁ κ. Σενόπουλος δὲν εἶνε διευθυντὴς τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ἐπομένως δὲν ἀναμιγνύεται εἰς αὐτὰ.

Ναι, πολὺ καθαρογραμμένη ἡ ἐπιστολή σου, Παιδικὴ Χαρὰ [ΕΕΕ] καὶ τὴν ἐδιάβασα μετὰ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν. Τὴν ἔδωσα καὶ εἰς τὸν κ. Φαίδωνα, ὁ ὁποῖος κατενθουσιάσθη ὅταν εἶδε πόσα ὁραῖα σὺ ἐπέπνευσεν ἡ πρωτομαγιάτικη ἐπιστολή σου. Τὸ τέλος μάλιστα («ἐκεῖ φηλά, ὅπου ὁ Μῆτις εἶνε αἰώνιος»), εἶ ἔχογον ποῦ ἦτο! Βαρυμάραγδε Ζεῦ, [Ε], σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις καὶ ἔστειλα ὅλα ὅσα εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας καὶ εὐχόμεν νὰ μὴ εὐρίσκη πάντοτε φιλαργύρους; Σάρον (Μ. Τ. σου συνιστῶ νὰ ἀναγνώσῃς τὸν Ὁδηγὸν διὰ νὰ συμμορφώσῃς π: χ: αἱ λύσεις σου δὲν θὰ ληφθῶν ὑπ' ὄψιν διότι δὲν εἶνε γραμμέναι εἰς χάρτην τῶν Λύσεων.) Ἰοβόλορ Ὀπίρ (Δ. Σ.)

συνδρομητῆς μου, τί εὐχαριστήσιν θὰ εὐρίσκων οἱ λοιποὶ ἀναγνώσται; Φαντάσου μίαν στείγην, ἂν αὐτὸ τὸ φύλλον, ἀντὶ μυθιστορηματος τοῦ Βέρν, ἐπιστολῆς τοῦ Φαίδωνος, ποιήματος τοῦ Πολέμου κ.τ.λ. εἶχε μόνον ἔργα τοῦ φίλου σου ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος σὺ ἐπρότεινε νὰ γίνῃ συνδρομητῆς διὰ νὰ γράφῃ! Μὰ οὐτε καὶ σὺ δὲν θὰ το ἐδιάβασες.

Τὶ καλὸ παιδί ἡ Ἀρμονία τοῦ Κόσμου [ΕΕΕ]! Μόλις τῆς ἔκαμα τὴν παρατήρησιν, ἀμέσως ἔσπευσε νὰ μου γράψῃ καθαρά, προσηκτικὰ, χωρὶς σβουσίματα καὶ χωρὶς μουντζούρες. Ἐστὶν ἔβλο νὰ μου γράφῃ πάντα, ἀλλὰ νὰ μὴ στέλλῃ Ἀσκήσεις, ἂν δὲν προκηρυχθῆ ὁ Διαγωνισμός. Καὶ νὰ τῆς ζήσουν οἱ νεόνυμφοι.

Εἶδες, Ναυσικὰ [ΕΕ], ὅτι ὁ Κένταυρος δὲν ἦτο ἐκεῖνος. Ὁ ἄλλος εἶνε τὸν Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος, ὅτι ἐπὶ τῆς συγγενεῖας διότι κατὰ λάθος τοῦ ἔκλεψες ἐν ἔτος, ἂν καὶ ἀπὸ τὰ ἰδικὰ σου ἔκλεψες καὶ αὐτός ἐν, διότι 14 καὶ ὄχι 13 εἶσαι συνδρομητριά, ἀφοῦ εἶσαι 17 ἐτῶν.

Ἐχω ὑπ' ὄψιν μου, Ταπεινὸ Γραφεῖον [ΕΕ] τὴν ὠραιότατην ἐπιστολήν σου καὶ τὰ δύο σου βραβεῖα. Ἡ δημοσιεύσις τῆς καταγγελίας δὲν εἶνε ἀπαραίτητος. Ἐγὼ εἰς τ' Ἀποτελέσματα θὰ ἐξελέγγω διὰς τὰς καταγγελίας, καὶ δι' ὅσας εὐρὸς ὁρθῆς θὰ κάμω τὸ κρῆμα μου. Αἱ προτάσεις σου ἐξακολουθοῦν.

Φίλημα τοῦ Κόσμου [ΕΕΕ] διὰ τὴν τόσῃ κομψὴν καὶ ὁραίαν ἐπιστολήν. Δὲν ἤθελα ὅμως νὰ τὴν ὀρέω εἰς τὰς προπορὰς τῆς Μουσικῆς ὁδοῦς Φύσεως καὶ ἐλπίζω ὅτι, μετὰ τὰς ἐξετάσεις τουλάχιστον, θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ μου γράφῃς, διὰ νὰ πεισθῶ ὅτι δὲν εἶχες ἀνάγκην προτροπῆς. Σ' εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ ξεσπάθωμα.

Ὁρασιότατα καὶ λεπτότατα ὅσα γράφεις Ἀσπίς τῆς Ἀθηνᾶς [ΕΕ], περὶ τὸν Μ. Μυστικῶν, καὶ ἂν εἶχα τόπον θὰ ἐδημοσίευσαν μερικὰ ἀποσπάσματα. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 213 Ἀσκήσις ἔχει καλῶς. Μετὰ τὸν ἀστερισκὸν εἶνε παύλα, ἔπειτα στίγμα, κ.τ.λ.

Παντοῦ ὑπάρχουν καὶ ἀνόητοι, ἀγαπητὴ Ζὸ Ζὸ. Ὅστε αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ σε θυμῶνουν. Ἄλλως τε ἔχεις τόσα ἄλλα καλὰ, διὰ νὰ σ' εὐχαριστοῦν καὶ νὰ σε παραγγυροῦν Ἀσμονεῖς πῶσον ὑποτηριζέται εἰς τὴν πόλιν σας τὸ περιοδικὸν μας.

Κόκκινον Κρίνον [ΕΕ], συμβαίνει κάποτε νὰ μὴ προθβαινῶ τὸ Αἰγυπτιακόν, διότι τὸ φύλλον τυπίνεται ἀργότερα. Εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Ξεσπαθώματος, εἶδες τὴν γράφω περὶ τῶν Εὐσήμων καὶ τῶν φωτογραφιῶν τῶν Συλλόγων, ὥστε περιττὸν νὰ τα ἐπαναλάβω.

Διατὶ ἡ Γλωσσολογία καὶ τὸ Μικρὸν Πειραιωτικὸν ἐσκέλευσιν πεντάλεπτον γραμματισμὸν εἰς κάθε τῶν Τετράδιον, ἀφοῦ ὁ κανονισμὸς τῶν Μ. Μυστικῶν ὀρίζει πάντοτε δεκάλεπτον.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙΑ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

Ὁ νεωστὶ συσταθεὶς ἐν Βώλῳ Σύλλογος «Ἐλπίς» [ΕΕ], πρὸς τὸν ὅποιον εὐχόμεν πάσαν εὐδοκίμησιν, δι' εἰσφορὰς τῶν μελῶν του ἐνεργῶν ὡς συνδρομητῆν μου ἕνα τῶν μαθητῶν τοῦ ἐκεῖ Γυμνασίου, ἄσπον μὲν φιλομουσοτάτον δὲ. Τὰ συγχαρητήρια μου.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δεχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τὰς Διαγωνισμοῦ μου τοὺς νέους μου φίλους: Σεντευμένον Ναύτην (Ι. Δ. Φ. σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας καὶ εὐχόμεν νὰ μὴ εὐρίσκη πάντοτε φιλαργύρους;) Σάρον (Μ. Τ. σου συνιστῶ νὰ ἀναγνώσῃς τὸν Ὁδηγὸν διὰ νὰ συμμορφώσῃς π: χ: αἱ λύσεις σου δὲν θὰ ληφθῶν ὑπ' ὄψιν διότι δὲν εἶνε γραμμέναι εἰς χάρτην τῶν Λύσεων.) Ἰοβόλορ Ὀπίρ (Δ. Σ.)

Ροδόσταυρον (Δ. Κ. χάρτην τῶν Λύσεων ἔσται.) Μηλωτόπουλο (Π. Φ. τὸ ἐννόησα διείται ὁ ἄριστος τῆς τάξεώς σου, διότι ἡ ἐπιτολή σου δὲν εἶχε οὔτε ἓνα λάθος· καὶ θὰ εἶσαι πολὺ μικρὸς, ὑποθέτω.) Ροματικὴν Τσαργαδιώτισσαν (Φ. Α. ἔσται.) καὶ Ἑλληνα Ὀπλίτην (I+Ω+B. αὐτὸ ἐξέλεξε ἐκ τῶν δέκα.)

Ἄλλαγαλ φεδωνύμων: Σερενάτα Σοφίπερ (ἰδὸν αὐτὸ πού σ' ἔρεσε! [EEE] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν· πολὺ ἐκολακεύθη ὁ κ. Φιλιδων με αὐτὰ πού εἶπε ἡ μητέρα σου διὰ τὰ «Διηγήματα» του.)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλ-λάζου: τὸ Μαγευτικὸν Δάσος με τὴν Ἀνεμόνην τοῦ Βουρῶ, Ἀμαρυλλίδα, Χαί-δεμένην Βασιλοπούλαν, Ἀστέρρα τοῦ Βέγα καὶ Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης — ἡ Ἀγροτικὴ Χάρις με τὴν Λοιδά Παρθένον, Πέταλον Ρόδου καὶ Μελαγχολικὴν Ἐρημίτην — ὁ Ἡγεμὸν τοῦ Φωτός με τὴν Ἀγροτικὴν Χάριν — ὁ Ἡλεκτρικὸς Σπινθὴρ με τὸ Κέντρο, Ἰλιὸν Μέλαθρον, Ἄνθος Ἑλλιάδου, Χαχὴν Μαργαρίταν καὶ Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης — ἡ Ἡλιακὴ Ἀκτίς με τὴν Ἀδραν τοῦ Πηλίου, Μικρὸν Βολιώτην, Ἀετὸν τῆς Ἐρήμου, Ἐνθουμὸν καὶ Ἰππότην τοῦ Πηλίου — ἡ Καμα με τὸν Μαῦρον Ἀετὸν, Ἰφιπέτην Ἀετὸν, Παρήγορον Ἀγγελοῦ καὶ Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης — ὁ Πολικὸς Ἀστὴρ με τὴν Κόρην τοῦ Αἰθέρος καὶ Πνεῦμα τῆς Ἀντιλοίας — ἡ Ἀσπίς τῆς Ἀθηνᾶς με τὸν Μικρὸν Βολιώτην, Μικρὸν Βολιωτοπούλαν, Ποτιάδα Ἀδραν καὶ Θεαλιδα Καλλιτέγνιδα — τὸ Ταπεινὸν Γαστρι με τὸν Δόρτα τῆς Νεμέας, Ἰδιότροπον Νεάνιου, Οὐρανοβάμονα Φαντασίαν, Νύμφην τῶν Τεμπλῶν καὶ Μεροβόλον Χαραυγὴν — ὁ Μακρολάμης με τὴν Φαληρικὴν Ἀδραν, Ἀκακίαν, Νυκτοκόρακα, Τόισον καὶ Διονυσιάδα Πηγὴν — τὸ Ἄνθος τῆς Ἀλόης με τὴν Κνωπὸν Σημυλίαν — τὸ Λουλούδι τῆς Καρδιάς με τὸν Αἰμοσταγὴ Χρωστῆρα, Χρυστὴν Πεταλούδαν, Σατανᾶν καὶ Νεαρόν Ἴσοποιόν — ἡ Μικρὰ Βιολίστρια με τὴν Μικρὰν Βολιωτοπούλαν — ὁ Κόμης Ζιλ δὲ Μιρῶν με τὸν Ἀετὸν τῆς Ἐρήμου — τὸ Περιβόλι τῆς Καρδιάς με τὴν Ἀρμονίαν τοῦ Κόσμου, Ἀπύρονον τοῦ Νέστορος, Ἀφροδίτην τοῦ Ἰουλιανῶς, Βασιλίαν τῶν Αἰθέρων καὶ Πρίγκιπα τῆς Ἐπιτολής — ἡ Ἀρμονία τοῦ Κόσμου με τὴν Γλωσσόκοπαν, Νεφελώδη Ψυχὴν καὶ Πέταλον Ρόδου.

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Π. Χ. Μεγαρίτην (ἐλήφθη ἐγκαίρως.) Ἄνθος Ἀλόης (πού ἐμάζευσεν ἓνα σωρὸν δελτάκια με τὴν ἄγγελον πού ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν «Διάπλασιν» καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, ὥστε εἶνε κατευχαριστημένον· ἀλλὰ... ἀλλὰ... νὰ μὴν εἶνε πλέον ἀπρόσεκτον!) Μεσολογγιτικὴ (ναί, κ' ἐγὼ δὲν εἰζέωρα με τί συνειδήσειν κίμνον αὐτοὶ οἱ κύριοι τὰς καλπονοθεύσεις των· ἐλπίζω ὅμως, διὲν εἰς αὐτὸν τὸν Διαγωνισμὸν, ἵνα τὰ ἔργα εἶνε γνήσια.) Λουλούδι τῆς Καρδιάς ([E] διὰ τὴν χαριτωμένην πρωτομαγιάτικην ἐπιστολήν.) Ἑλληνομάδα Παρθένον ([E] ἡ ὁποία μόλις ἔλαβε τὸ Σῆμα καὶ τὸ ἔχει ἐμπρὸς τῆς καὶ τὸ καμαρώνει καὶ... δὲν το φορεῖ, διότι δὲν θὰ το βλέπῃ· μὰ δὲν πηγαίνει εἰς τὸν καθρέπτην.) Αἰθέρα (μὴν ἀνησυχῆς· εἶνε πολὺ κανονικὰ.) Μικρὰν Βιολίστριαν (ἐὰν ἀρελῆς, θὰ σου γράψω τί κομψὸν τὸ ἐπισκεπτήριον με τὸ ψευδώνυμὸν σου.) Κόμης Ζιλ δὲ Μιρῶν, Ἐργατικὸν Μυρμηκὸν ([E] ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν σὴν ἀνοπομονήσαν, ὥστε θὰ ἤθελε νὰ ἴτο δυνατὸν δια μου τὰ φυλλάδια νὰ ἐτυπόνοτο τὴν ἰδίαν ἡμέραν, — φαντασθῆτε!) Ὀμιωμένον Κωνοπα ([E] ὁραίαν ἐκδρομὴν ἔκαμες πραγματικῶς, καὶ πολὺ ὄρατα τὴν περιγράψεις.) Δαφροστεφῆ

[E] τί κρίμα καὶ μὴ φωνάζῃς τὸν κ. Φιλιδων! εἶμαι βεβαία διὲν θὰ τοῦ ἔλεγες ὄρατα πράγματα καὶ θὰ τοῦ ἐνέπνεες ὄρατα ἐπιστολήν.) Περιβόλι τῆς Καρδιάς (ἡ ἐξήγησις τοῦ αἰνίγματος εἶνε ἀπλουσιανή: τὸ δελτάκιον ἐστάλη πρὸς ἐμὲ, κ' ἐγὼ ἐπέγραψα τὸ ὄνομα σου, τὸ ὁποῖον ἡ Κνωπὸν Σημυλία δὲν ἐγνώριζε βέβαια.) Θεατολομάγηρ (βεβαίως, ἀπὸ τοῦς Βολιώτας εἶμαι κατευχαριστημένη· τὸ εἶπα πολλὰκις.) Ἀκτινοβόλον Ἀστρον, Ναυτοπούλαν τοῦ Μεσολογγίου ([E] πὸς γίνεταί ναυτοπούλα καὶ νὰ σε πιάνη ἡ θάλασσα σὺν τὸν κ. Πάτερσων; ἡ ἀπάντησις σου ἐλήφθη.) Ἐωθινὸν Ἀστέρρα (σὰς συγγαίω διὰ τὴν ἰδρυσιν τοιοῦτου Σολλόγου· δυστυχῶς, δὲν εἰμπαρὼ νὰ κάμω ἔκτε- νέστερον λόγον περὶ αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ προσ- κρούσω εἰς τὴν λογοκρισίαν ἐξένων Κρατῶν.) Ἀπύρονον τοῦ Νέστορος (ἔχει καλῶς.) Ἰ. Κου- τοσίδη (ἔσται καὶ 1-16.) Λεωμυνιάτικον Ἠλίον (ἦθε μετὰ τὴν ὑπόμνησιν· ἀλλὰ τὰς ὑ- πομνήσεις νὰ μὴ τὰς φοβῆσαι.) Ἀκακίαν ([E] ἔσται) εὐχομαι καλὴν διαμονὴν εἰς τὴν Πρί- γκηπον.) Παιδί τοῦ Ψηλορείτη (ἔσται, καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν.) Ἀπύρονον τοῦ Πύρου (ἔ- σται) πὸς ἐπεράσατε λοιπὸν εἰς τὴν ἐκδρο- μὴν; περιμένω ὁ κ. Φιλιδων σ' εὐχαριστεῖ πολ- λὴ.) Ἀδραν τῆς Ἐλευθερίας ([E] διὰ τὴν ὄ- ραίαν περιγραφὴν.) Νυκτοπούλα ([EE] διὰ τὴν ὄρατα ἐπιστολήν· εἶπα καὶ τῆς γιαιγίας ὄσα γράφεις, ἡ ὁποία σὺ ἔδωκε τὴν εὐχὴν τῆς.) Γαλαξίαν (ἔσται) εὐχομαι νὰ το κατορθώ- σης.) Ἀεροναύτην (ἔδωκε τὴν ἐπιστολήν σου εἰς τὸν Ἀναίαν, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ τὴν σιγὴν ἔκλειν οὔτε τρώγει οὔτε κοιμάται, διὰ νὰ εὐ- ρῆ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος.) Κυπριακὸν Ἀστέρρα (ἔσται.) Ἀστερόδεντα Ὀυρανὸν ([E] με μεγάλην μου εὐχαριστίαν ἀνέγνωσα τὰ τῆς ἐπισκέψως σου εἰς τὰ θερητὰ καὶ εἶδα τὰς εἰκόνας των.) Χαράν τῶν Γογγῶν ([E] πού δὲν φαντάζεσθαι τὴν χαρὰν τῆς, ὁποῖα λαμβάνει τετραβία Μ. Μυστικῶν, καὶ μάλιστα καλογραμ- μένα καὶ ἔξυπνα.) Ὀδηοσίτην (τὸ βλέπω κ' ἐγὼ διὲν τὸ Π. Πνεῦμα σου δὲν εἶνε ἀντιγράμ- μενον· ἀλλὰ ἔδεν εἶνε καὶ τίποτε ἔκτακτον, προσπάθησε νὰ εὐρῆ κανὲν ἐξυπνότερον.) Πον- τιάδα Ἀδραν (ναί, τὸ γαλλικὸν κείμενον πέ- τοις εἶνε κάπως δύσκολον· ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ θὰ φανῶ ἐπιεικότερα εἰς τὴν κρίσιν μου.) Ἀλιέα τοῦ Κρυστοῦ (σὺχῆρις ἐδὼ δὲν χωρεῖ· ἡ διαφορὰ φαίνεται ἀμέσως.) Ἐρηθρον τῶν Ἀντικυθῶρων (πού ἐγέλασε πολὺ με τὰ «Ἐταφικὰ βραβεῖα».) Σθελελαῖδα ([E] σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὄσα καλὰ καὶ ὄρατα γράψεις.) Μικρὸν Βολιώτην (εὐχαί!) Ἀητήτησον Πηλίον, Μεγιστέα, Μεγαλίχ ([E] διὰ τὴν ὄραταν πε- ριγραφὴν.) Πέτρον Σκανδάλου κ.τ.λ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 15 Μαΐου θύλακην εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεχταὶ μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου

Ὁ γάμος τῶν λύσεων, τῶν ὁποίων δὲν νὰ γράφωι τὰς λύσεις των ὡς διαγωνισμοί, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφίῳ μας εἰς φακέλλους, ὡν ἕκαστος περιέχει 30 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

225. Δεξιόγραφος. Ἐνόησις μίαν πρόθεσιν. Μὲ μίαν ἀνωκυμλίαν, Καὶ ῥήμα ἀπὸ τὴν ἐνωσιν. Εὐρίσκεις μ' εὐκολίαν. Στὸ τέλος δὲ τοῦ ῥήματος Ἀπλῶς ἐν γράμμα βάζεις. Κι' ὡς σύνολον τὸ ὄνομα. Μίαν θεὰς διαβάζεις. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀπύρονον τοῦ Νέστορος. 226. Στοιχειόγραφος. Τῆς Θεσσαλίας εἶμαι κωμόπολις ὄρατα. Ἄλλ' ἂν τὴν κεφαλὴν μου πετάξῃς σὺ μακρὰν, εἰς πᾶσαν εἶμαι πόλιν, κωμόπολιν ἢ κωμὴν, Μεγάλην ἢ μικράν. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀγροναυτικῆς Ἰκταρταίας.

227. Αἰνίγμα. Εἶμαι μυριαδικόν. Ἄλλ' κ' ἀριθμητικόν. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βράχωνος. 228. Κυβόλεξον. 1. — Ἄσλον. 2. — Ῥῆμα. 3. — Στοιχεῖον. 4. — Πρῶσιπον τῆς Ἀγ. Γραφῆς. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζδ-Ζδ.

229-231. Λογοπαίγνια. 1. — Ποῖος εἶνε ὁ ἀγριώτερος ποταμὸς; 2. — Ποῖα νῆσος γυρτίζει; 3. — Ποῖαν πόλιν φοροῦμεν; Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πιν-Χδ.

232-236. Μαγικὸν Γράμμα. Τῆ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις: Ἄπνος, Ἀγυρία, γάλα, πόθος, ἀσπίς. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Κρίνον.

237. Διπλὴ Ἀκροστιχίς. Τὰ ἀρχικὰ καθὼς καὶ τὰ τρία γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν τὰ ὄνοματα δύο ἄυτοκρατόρων: 1, Ζῶν κατοικίδιον. 2, Ἡπειρος. 3, Μέρος τοῦ πλοίου. 4, Πατὴρ μεγάλου συγγραφέως. 5, Ἀρχαία πόλις. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κάρο νι' Ὀσιρα.

238. Ἑλλητισύμφωνον. α-α-η-η-α-α. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χρυσόματικου Ἠλίου.

239 Γρίφος

I	R	R	ἔει	ἔει	"	"
ἄνθ	στάς	ἄγι	1000	"	20	"
R	R	ἔει	800	"	"	"
R	R	ἔει	"	"	"	"

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστρον Αἰθρίας Νυκτός.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δι τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον· Ἐλάχιστος θῶς 10 λέξεις,] δηλαδὴ καὶ αὐ διευγνώριαι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἴσαν 10 λέξεις.]

Ἀναλλάσσω δελτάριον με τὸ ἐξωτερικόν. — Ρουμπίνα Ζορμπά, Σχολὴ Εὐελπίδων, Αἰθῆνες (Grèce). (Δ, 59)

Ἀναλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχόθεν. — Jean A. Kilitzoglou; Ada-Bagar, Asie-Mineur (Turquie) (Δ, 60)

Πᾶσι ἀνταλλαγὴν εἰκονογραφημένων δελτα-ρίων. — Γεωρ. Ι. Ἀναγνώστου, Alexandrie (Egypte). (Δ, 61)

Ἀναλλάσσω εἰκονογρ. Δελτάρια πανταχόθεν. — Jean M. Aridès, Poste Minet-el-Bassal, Alexandrie (Egypte) (Δ, 62)

Εὐχαριστῶ τὴν Μυροβόλον Χαραυγὴν διὰ τὸ ἔνδιαφέρον τοῦ ὁποῖον ἔδειξε διὰ νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἐν Βόλῳ συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως καὶ εὐχομαι αὐτῇ καλὴν ἀντάμωσιν. — Ἀητήτησον Πηλίον. (Δ, 63)

Πρὸς τὸν Ἰππότην τοῦ Μεσαίανος ἐπανελ-θόντα εἰς Ἀθῆνας ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαι-ρετισμὸν. — Μεγιστεύς (Δ, 64)

Τῆ φιλάτη Μυροβόλου Χαραυγῆ: Μὲ τοῦ Ζερύρου τὴν πνοὴν πρᾶϊς μυροβόλου Πέμπω εἰς σέ, φιλάτη μου, χαιρετισμοὺς ἐκ Βό-λου. — Ἀγροναυτικὴ Ἐκστρατεία. (Δ, 65)

Εὐχομαι τῇ Μυροβόλου Χαραυγῇ ταχίστην ἀντάμωσιν. — Ἰππότης τοῦ Πηλίου. (Δ, 66)

Χαιρετῶ τὴν Μυροβόλον Χαραυγὴν καὶ ὑπεν-θυμίζω αὐτῇ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ἡμέρας εὐ-τυχίας, ἃς διήλθεν ἐν Βόλῳ εὐχομαι δὲ αὐτῇ ταχίστην ἀντάμωσιν. — Νοητὴ Ρομφαία (Δ, 67)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἐπισημοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐν Ἀθήναις, 29 Μαΐου 1904
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,45
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον
Ἔτος 26 — Ἀριθ. 23
Περίοδος Β'. — Τόμ. 11'

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΑΞΙΑΥΕΥΟΥΝ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ] ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. (Συνέχεια)

Νέχ καὶ εὐνόητος ἀγωνίᾳ ἐκυρίευσεν τὸν Ἰζὼν Κάρπεντερ καὶ τοὺς συν-τρόφους του. Μήπως ὁ κυβερνήτης τοῦ «Ἐσσεξ» εἶχε διαταγὴν νὰ συλλάβῃ τὸν «Ρογγόν» καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν Βαρβάδος, διὰ νὰ ὑποβάλῃ τὸ πληρωμά του εἰς ἀνάκρισιν, ἡ ὁποία βεβαίως θὰ ἐλάμβανε πολὺ κερὴν ἔκδοσιν δι' αὐτούς;... Ὅσα τοὺς ἀνεγνώρι-ζαν, θὰ τοὺς ἐπέστησαν ἐπίσω εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ τὴν φρονίαν αὐτῆν δὲν θὰ ἐγλύτοναν τὴν τιμωρίαν τῶν φοβερῶν των κακουργημάτων... Καὶ νὰ ὀδητῆ! δὲν θὰ ἐπρόφθαιναν κἂν νὰ ἐκτελέσουν αὐτὸ πού ἐοχε-δίαζαν διὰ τὸ ταξεῖδι τῆς ἐπιστρο-φῆς!...

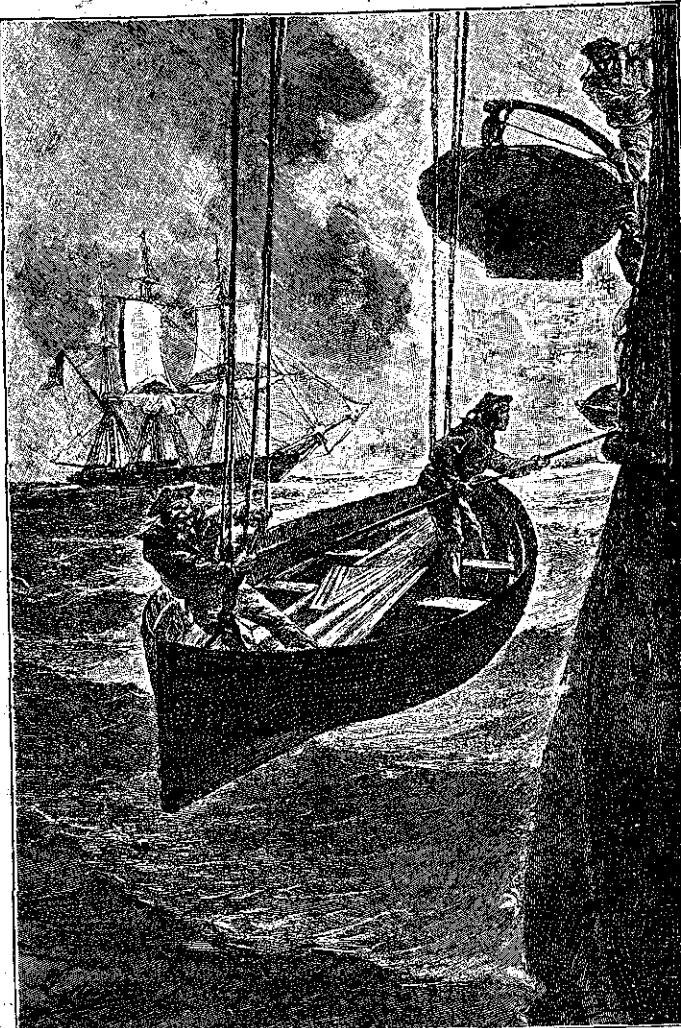
Ἡ τύχη ὅμως ἐξηκολούθησε νὰ τοὺς εὐνοῖ. Ὁ Χάρρης Μάρκελ δὲν ἔλαβε κἂν τὸν κόπον νὰ δώσῃ ἐ-ξηγήσεις διὰ τὴν μαχαίριαν, διότι ὁ κ. Ὁράτιος Πάτερσων ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν ἀνακράξῃ σηκῶνων τὰ χέρια του ὑψηλά: — Πῶς! ὁ ἀτυχῆς ἐκεῖνος ἐπε-σε λοιπὸν ὑπὸ τὴν μαιφῶνον αἰθῆρον, πληγείς ὑπὸ κακουργοῦ χειρὸς!... Καὶ τότε ὁ ὑποπλοίαρχος ἐσπευ-σε ν' ἀπαντήσῃ ὡς ἔπεται:

— Τὸ τηλεγράφημα ἔλεγεν, ὅτι ὁ ναυτὴς εἶχε φθάσῃ ὡς φαίνεται, ζωντανὸς εἰς τὴν παραλίαν, ἐπεὶ εὐρίσκειτο τότε μία συμμορία κα-κούργων που εἶχαν δραπετεύσῃ ἀπὸ τὴν φυλακὴν τῆς Κουϊνστάου. . . Ἐκεῖ, φαίνεται, ἐπεσον εἰς τὰ χέ-ρια των, καὶ αὐτοὶ τὸν ἐμπαχίρω-σαν.

— Μὰ τότε, παρετήρησεν ὁ Ρο-γγῆρος Χινδαίλ, θὰ ἴσχαν οἱ πειρα-ταὶ τοῦ «Χάλιφαξ», πού ἐδραπέτευ-σαν, ὅταν ἡμεῖς ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Κουϊνστάου!

— Οἱ ἀλιτῆριοι! ἀνέκραξεν ὁ Τωνῆς Ρενώ. Δὲν εἰζεῦρετε ἂν τοὺς ἐξανάπισαν, κύριε ὑποπλοίαρχε; — Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, δὲν εἶχαν εὐρεθῆ τὰ ἴχνη των ἄλλοιμα, ἀ-πῆντησεν ὁ ἀξιωματικὸς. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Ἰρηνδιάν, ἐνωρὶς ἢ ἀργὰ θὰ τοὺς συλ-λάβουν. . . — Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, κύριε, ἐπρό-σθεσεν ὁ Χάρρης Μάρκελ μετὰ τὸν ἥρεμον τόνον, τὸν ὁποῖον διετήρησεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Ὅταν ὁ Ἰζὼν Κάρπεντερ ἐπνεύλη-θη πρὸς τὴν πρῶρον μετὸν Κόρτην, τοῦ εἶπε μετὰ σιγαλὴν φωνὴν: — Ἄνδρας μετὰ τὰ ὄρα του, ὁ καπε-τάνιος μας. . . — Ναί, ἀπήντησεν ὁ Κόρτης, καὶ ἄ-ξιός νὰ πάμε μαζί του ὅπου του κατέθη-νὰ μαζὸν ὀδηγήσῃ! Οἱ ἀξιωματικοὶ διεβίβασαν εἰς τὸν κ. Πάτερσων καὶ τοὺς ἀριστεῖς τοὺς χαι-ρετισμοὺς τῆς κυρίας Σέιμουρ. Ἡ κα-λὴ αὐτῆ κυρία τοὺς ἐπέριμενε μετὰ με-γάλῃς χαρῆς, καὶ ἡ μόνη τῆς ἐπιθυμία ἦτο νὰ τοὺς κρατή-σῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον εἰς τὴν Βαρβάδος, ἂν κα-τάρθοσαν νὰ μὴν ἀργοπρήσουν πολὺ εἰς τὰς ἄλλας Ἀν-τίλλας, ὅπου τοὺς ἐπερίμεναν ἀνυπο-μόνως οἱ συγγενεῖς των. Ὁ Ρογγῆρος Χιν-δαίλ, ἐκ μέρους τῶν συμμαθητῶν του, ἀ-πῆντησε παρακαλέ-σας τοὺς ἀξιωματι-κοὺς νὰ διαβιβάσουν εἰς τὴν κυρίαν Σέι-μουρ τὴν ἐκερασίαν τῆς εὐγνωμοσύνης των δι' ὅσα ἔκαμεν ἡ κυρία αὐτὴ ὑπὲρ τῆς Ἀντιλιανῆς Σχολῆς. Καὶ κατό-πιν ὁ κ. Πάτερσων ἔδωκε πέρας εἰς τὴν συνάντησιν, ἐκφωνή-σας ἐν ἐκ τῶν εὐ-φραδῶν καὶ συγκι-νητικῶν συναμα λο-γιδρίων, τὰ ὁποῖα αὐτὸς μόνος ἐγνώρι-ζε νὰ κάμῃ καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποῖου, ἀπὸ ἀπροσέξιαν ὄ-λως ἀπρόοπτον δι' ἓνα τέτοιον ἀνθρω-πὸν, ἀνεκάτωσε ἓνα

Καθρέφτης μίαν λέμβος τοῦ Ἐσσεξ. . . (Σελ. 170 στήλ. α')